

Menno van den Hoek

Dit is het lokaal van Menno van den Hoek, docent geschiedenis en KCML (Kennis van het Culturele en Maatschappelijke Leven) aan de pabo in Vlissingen.

Voor mij is geschiedenis een verhaal. Een verhaal dat een bepaalde fascinatie of zelfs walging kan oproepen. Een beetje verbeelding past daar wel bij. Een geschiedenislokaal moet sfeer ademen. Het mag zelfs een beetje museaal aandoen. Ook toen ik in het basisonderwijs werkte, kleepte ik mijn lokaal aan. Zodra ze dan merkten dat de meester (zo heette je toen nog) dat soort dingen leuk vindt en daarover graag vertelt, dan komen kinderen en hun ouders met spullen aanzetten. Deels zijn er voorwerpen voor de sfeer en deels kunnen diezelfde voorwerpen een onderwijskundige rol spelen.

Leerlingen en studenten

Ik heb inmiddels een lange geschiedenis in het onderwijs. Van de pedagogische academie naar een doctoraal geschiedenis en van leraar basisonderwijs en leraar geschiedenis op een mavo in Rotterdam tot mijn huidige functie aan de pabo. Er is zeker verschil in het lesgeven op een pabo en in het voortgezet onderwijs. Als je in het voortgezet onderwijs werkt, dan ben je echt met de inhoud van het vak bezig. Hoe krijg je het voor elkaar om de vakinhoud bij die pubers te laten beklijven? Hier op de pabo ben je veel meer bezig met vakdidactiek dan met het vak zelf. Je geeft onderwijs over onderwijs. Ik probeer altijd een stuk vakinhoud centraal te stellen en daaraan de didactiek te koppelen.

Granaatscherven

Toen ik in Rotterdam werkte, kreeg ik verschillende granaatscherven van mensen die het bombardement hadden meegemaakt. Zo'n granaatscherf maakt geschiedenis zichtbaar. Kinderen én studenten kunnen zich voorstellen wat er gebeurt als zo'n stuk metaal door de lucht tegen je kop aan slingert.

Kleipijpjes

In deze verzameling kleipijpjes stammen de kleine pijpjes uit de zeventiende eeuw en de grote pijp uit de negentiende eeuw. Ik vraag de kinderen vaak waarom er zo'n verschil in grootte was. Een kind verklaarde het ooit als volgt: mensen in de zeventiende eeuw waren kleiner en hadden dus kleinere pijpjes... Het verschil zit natuurlijk in de zeldzaamheid van tabak. Je kan de geschiedenis nog concreter maken door via het merktekentje de naam van de pijpenmaker op te zoeken.

Mammoetkies

Deze mammoetkies heb ik gekregen van een visser. Tegen kinderen kun je zeggen: 'Tienduizend jaar geleden stierf de laatste mammoet uit.' Maar als je ze zo'n kies laat vasthouden, maakt dat meer indruk. Ze krijgen een idee hoe gigantisch zo'n beest moet zijn geweest. Kinderen willen toch graag met hun handjes kijken.

◀ **Uniform en ondergoed**

Het uniform uit de Eerste Wereldoorlog is van mijn opa geweest. Af en toe hijs ik daar een student in. Op de mavo in Rotterdam was één leerling zo enthousiast dat hij alle klassen langs wilde gaan in uniform. Daarnaast hangt Zeeuws ondergoed, een zogenaamd 'open rijtuig'. Het verhaal gaat dat vissersvrouwen uit Arnemuiden lopend naar Middelburg gingen met een juk met emmers vis. Als ze naar de wc moesten, dan gingen ze aan de kant van de weg staan met de benen wijd. Heel functioneel!

Voedselblik ▶

Dit is een blik dat werd gebruikt bij de voedseldroppings aan het einde van de Tweede Wereldoorlog. Boven de Randstad werden deze blikken met *welfare biscuits* uit vliegtuigen gegooid. De verpakkingsdatum staat er nog op.